

[Mølgaard]

Men vi kan ikke nære sympati for dette SF-forslag. Vi må næsten på alle punkter afvise det; så skal vi endelig være positive over for dette forslag konkret, må det næsten være med bemærkningen om, at det ikke er det ringeste ØD-forslag, der er blevet lagt frem i tidens løb, men det siger jo heller ikke så meget.

Retsforbundets helt afgørende indvending mod forslaget er, at det lægger op til, at folketinget skal bestemme over arbejdsmarkedsforhold. Det afviser retsforbundet. Det er en gennemprøvet metode, der har vist alle sine fejlvirkninger noget så grundigt. Vi respekterer arbejdsmarkedets selvbestemmelsesret og agter at fortsætte med at køre ad den linje.

Forslaget rummer en lang række socialiserings tanker, som man ikke skal bebrejde forslagsstillerne at de lægger frem. Det er jo nu engang i bedste harmoni med deres politiske ideer. Så meget desto mere kan der være grund til at advare befolkningen mod den centralisering og bureaukratisering af beslutningsstrukturen og af den økonomiske og virksomhedsmæssige tilpasning, som forslaget lægger op til.

Et par detaljer i forslaget kan vi have en behersket sympati over for. Vi forstår, at egnsudviklingsrådet og finansieringsinstituttet for industri og håndværk skal nedlægges som statsinstitutioner ifølge forslaget. Den er vi med på, men ikke på følgeforslaget om, at de skal genopstå i en politisk besluttet fondsregie.

Vi har ikke mange indvendinger mod forslagsdetaljen om at gøre Nationalbanken til en statsbank, men skulle forslaget som helhed blive gennemført, mener jeg nok, at vi for alvor kan komme i nærheden af en økonomisk og beskæftigelsesmæssig afgrund, hvor det kan være vel forståeligt, at forslagsstillerne ønsker sig en statsbankdirektør med mundkurv på for ikke at få drabelige kommentarer frem.

Rent reelt: ligestillingsarbejdet kræver efter retsforbundets opfattelse ganske andre værktøjer, end dette forslag rummer.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne takke for debatten. Jeg vil gerne takke for de få venlige ord, der er faldet, og jeg vil gerne takke de repræsentanter for de borgerlige partier, der klart har forstå-

et, hvad dette forslag drejer sig om. Det er lidt forskelligt, hvordan forståelsen har været fra de borgerlige ordføreres side, men især hr. Dyremoses indlæg var jeg meget glad for, for jeg tror virkelig, hr. Dyremose har forstået forslaget, og det er så dejligt, når man oplever det. Jeg er helt enig i, at så har vi et grundlag af diskutere på, og det synes jeg er rart, i stedet for at man sådan går og stikker en hel masse under stolen og ikke rigtig tør sige tingene, som de er. Jeg synes, det giver en klarhed i den politiske debat, som jeg også gerne vil være med til at understøtte.

Så fortsætter hr. Dyremose med at sige, at det, der er beklageligt, er, at SF har så stor indflydelse på regeringens politik. Jeg ved ikke, om arbejdsministeren selv vil komme med en replik til den bemærkning, men jeg vil i hvert fald godt sige, at sådan som jeg oplever det, er vores indflydelse meget, meget, meget ringe lige i øjeblikket. Det er, som om de samtaler, vi har med regeringen, og de aftaler, vi prøver på at indgå, falder lidt fra hinanden på et eller andet tidspunkt, så foreløbig kan hr. Dyremose godt berolige sig; det går ikke helt galt lige i øjeblikket.

Men vi håber da selvfølgelig meget, at den dag kommer, da vi får lidt mere indflydelse på en socialdemokratisk regerings politik. Det er klart, at det er vores mål, og det forslag, vi her har lagt frem, skal selvfølgelig ses som led i den strategi, at vi håber gennem fremsættelsen af et sådant forslag at få fortalt ikke først og fremmest de medlemmer, der er til stede i denne folketingsaal, men de mennesker, der har læst det, de mennesker, der i øvrigt måtte lytte til debatten, og de mennesker, der i øvrigt måtte læse referatet af debatten, at vi gerne vil være med til at inddrage dem i en debat om, hvad det egentlig er, vi vil med den økonomiske udvikling i dette samfund. Og vi ønsker som sagt ikke at lægge skjul på fra SFs side, hvad det er, vi gerne vil, men vi mener ikke, vores indflydelse er stor nok endnu.

Og når hr. Jens Peter Jensen så klart og tydeligt siger, at intentionerne i dette forslag er stik imod venstres syn på samfundsudviklingen, kan jeg også bare kvittere med et: tak for det, hr. Jens Peter Jensen, for det tror jeg også, og det er vi så enige om!

Hr. Lawaetz derimod begyndte ligesom at belære os lidt om, at vi ikke vidste noget om, hvad overskud var, og hvornår en virksom-